

така и въ Сициліѣ (и тукъ сж ся били Россіѣне-ти подѣ
прѣпорци-ты Византійскы сръщу Сарацине-ты), подтврди ми-
ра съ Прѣславскый Дворъ.

Освѣнь това, състояніе-то на Българіѣ ставаше опасно
и отъ странѣ-тѣ на Россіѣ. Святославъ вече достигна на
възрастъ, и устарѣла-та Ольга му остави правленіе-то на
Господарство-то. Младый Святославъ бѣше юнакъ, дѣяте-
ленъ, прѣварливъ, проницателенъ, и начна да ся води съ всѣмъ
съ другѣ политикѣ, която ся скла'няше на завоеванія. Той
най напрѣдъ упыта свое-то юначество въ Россіѣ сръщу Вя-
тичи-ты.

Нъ още по' опасны ставахъ работы-ты на Българіѣ
отъ вѣтрешни-ты и' раздоры. Слабо-то и недѣятелно-то Пе-
трово правленіе подвигна умраза сръщу него; неприѣтели-ти
му още повече ся раздражихъ; нъ освѣнь неговы-ты слабо-
сти, още повече неприѣтели му направи властолюбива-та Ца-
рица. Царчета-та, Борисъ и Романъ, отхранены въ Констан-
тинополь, харчяхъ тамъ врѣмя-то си и хазлѣ-тѣ на оте-
чество-то, въ распусъ и раскѣшъ. Българе-ти, като глѣдахъ
свои-ты Князове погрѣчени и разгадены, изгубихъ надеждѣ-
тѣ си да придобѣтъ добръ Господаръ; на Князове-ты ся не
щяше да ся връщатъ въ Българіѣ на службѣ; народъ-тѣ ги
укораваше, че сж прилѣпени къмъ Грци-ты, и мысляше, че
като възлѣзатъ на престола, не щатъ вѣрно да пазятъ свои-
тѣ земѣ, нъ щатъ да станѣтъ вассали на Грци-ты, и из-
мѣници на отечество-то. Ако и да сж любили дѣйстви-
телно Князове-ти свое-то отечество, обаче тѣхни-ти неврѣдпа-
зени постоупци причинихъ съ всѣмъ кривы попятія въ наро-
да, които всегда желяхъ да видятъ свои-ты си Господары
добры патриоты.

Нъ може и истый Петръ да е ималъ много погрѣшки
които Византійци-ти не сж забѣлежили, и тѣя погрѣшки раз-
дражихъ народа сръщу него; и така всичко ся готвило на
възстаніе, на крайне-то това зло, което то' само не дости-
гаше за да падне съврѣшено знаменито-то това Господар-
ство.